

F. t. l. vedr. bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København m.v.

amtskommunale grundskyldpromille, jf. ejendoms-skattelovens § 5.

Det samlede maksimum for Københavns Kom-mune vil således være 38 promille for 1998 og 36 for 1999.

Der sker ikke i øvrigt nogen ændringer i de nuværende minimums- og maksimumsgrænser for de kommunale grundskyldpromiller. Minimum og maksimum udgør således normalt henholdsvis 6 og 24 promille, for Frederiksberg Kommune 16 og 34. For Københavns Kommune er minimum ligeledes 16 promille.

Den midlertidige forhøjelse af grundskyldmaksimum for Københavns Kommune skal ses i tilknytning til bortfaldet af brandbidraget.

Når man skal opgøre den provenumæssige betydning af den nævnte forhøjelse, må man også tage hensyn til reglerne om ejendomsbeskatning af stats-ejendomme. Disse er normalt fritaget for grundskyld efter ejendomsskattelovens § 7. I stedet kan der af disse ejendomme bl.a. opkræves dækningsafgift af grundværdien, jf. lovens § 23. Denne dækningsafgift opkræves med vedkommende kommunes grundskyldpromille.

Ved en forhøjelse af Københavns Kommunes grundskyldpromille vil der således automatisk ske en tilsvarende stigning i promillen for opkrævning af dækningsafgift af statsejendommens grundværdi. (Disse ejendomme betaler i dag også brandbidrag).

Københavns Kommune har – med en grundskyldpromille på 34 – budgetteret med et grundskyldprovenu på 1.730 mio. kr. i 1997. Provenuet af dækningsafgift af statsejendommens grundværdi er budgetteret til 123,8 mio. kr.

Hvis disse to poster skulle have givet kommunen en yderligere indtægt på 212 mio. kr., skulle grundskyldpromillen have været 39,8. De 212 mio. kr. er det beløb, Københavns Kommune har budgetteret med i indtægt af brandbidraget for 1997, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2 og 4.

Den foreslåede midlertidige forhøjelse af kommunens grundskyldsmaksimum – til 38 i 1998 og 36 i 1999 – vil således kun delvis kunne kompensere det bortfaldne provenu som følge af ophævelsen af brandbidraget.

Til § 4

Det foreslås, at bestemmelsen i § 11, stk. 4, i lov

om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner ikke skal anvendes for Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Bestemmelsen i § 11, stk. 4, har til formål at imødegå, at kommuner i hovedstadsområdet, der betaler i skatteudligningen, kan opnå en udligningsmæssig gevinst ved at nedsætte udskrivningsprocenten og forhøje grundskyldpromillen.

Ved afskaffelsen af brandbidraget kan Københavns og Frederiksberg Kommuner i stedet hæve grundskyldpromillen. Det er i § 3 foreslået, at den maksimale grundskyldpromille for Københavns Kommune i den forbindelse forhøjes i en overgangsperiode. I den situation, hvor Københavns og Frederiksberg Kommuner forhøjer grundskyldpromillen, vil der under det gældende regelsæt kunne opstå en risiko for, at kommunen utilsigtet bliver omfattet af § 11, stk. 4.

Da bestemmelsen i § 11, stk. 4, i forvejen ikke er lige så velbegrunderet for Københavns og Frederiksberg Kommuner, der både er primær- og amtskommune, som for øvrige primærkommuner, foreslås det, at bestemmelsen ikke skal gælde for disse to kommuner.

Til § 5

Det foreslås, at lovforslaget som hovedregel får virkning fra og med 1998.

Efter Københavner-loven forfalder brandbidrag hver 1. april og 1. oktober.

Det vil sige, at ophævelsen af loven indebærer, at det sidste brandbidrag, der skal betales efter denne lov, bliver det der forfalder til betaling den 1. oktober 1997.

Med hensyn til Frederiksberg-loven foreslås det, at bortfaldet af brandbidraget sker i form af en aftrapning over 4 år. Det vil sige, at bidraget for 1998-2000 opkræves med hhv. 75, 50 og 25 pct. af den nuværende sats.

Fra og med 2001 vil bidraget være helt bortfaldet.

Efter Frederiksberg-loven forfalder de årlige brandslukningsbidrag til betaling med halvdelen den 1. juli og den 1. januar.

Det vil sige, at ophævelsen af denne lov indebærer, at det sidste (nedsatte) brandbidrag, der skal betales efter denne lov, bliver det, der forfalder til betaling den 1. juli 2000.